

25 ✓

יונת

הבית

ס ו כ ו ת

גבעת חיים הקיבוץ הפאחד

מס. 727

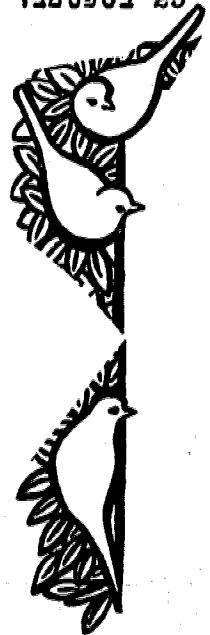
י"ט בחשרי תשכ"ה

25 בספטמבר 1964

25 בספטמבר 1964



הה ארץ, ארץ חבואות
 הבי ואנשך לשלום,
 גאה נא היום הגדול,
 גאה חיים ושלום!
 מלאו-נא השמים עמוקים
 מלאו-נא יונים צהורות
 משיקות כנפיהן לשלום!
 הוי אתה!
 שים שלום כיונים וכתבואות,
 כים וכליל כוכבים!
 שים שלום! שים שלום!



ע. הלל

בהצלחה רבה ובטוב טעם הוחגה השבוע מסיבת הכלולות
 "המרובעת", התוכנית בוצעה בטוב טעם. כל הכבוד למארגנים.
 יצוין השרלה שבוצע ע"י משפחות הנישאים והילדים, נעים
 להזכר... המנחה, אורי - עמד על הגובה בחור נשיא אגודת
 הווקים. נקווה שסוף סוף נעלה על דרך המלך במציאת דפוסים
 הולמים לחתונות בנינו. נאחל מזל טוב לנישאים:



עיריה עם בח"ל ניסים.
 רותי עם בח"ל בנימין.
 איה עם בח"ל מיכה.
 נחמה עם בח"ל בן-עמי.
 יהיה ביתנו ביחכם.

קטנה התרבות

לבחירת ערכו היהודי לאומי של יום הכיפורים

הנני מנסה לבחון את הדברים מנקודת ראותנו, ונקודת ראותנו הרי היא השקפת עולם חלוצית, כלומר, המבחן הוא הפעם מבחן לאומי יהודי. עם ראשית התקומה הלאומית היו לעיני מנהיגי הדור ומעצבי הציונות - שתי משימות כמעט שקולות: א. בנין הארץ ויישובה. ב. בנין העם והחיאת ערכיו הלאומיים והסוציאליים.

הרעיון היסודי של הציונות הסוציאליסטית הריאו התחדשות ערכי העם ורוחו עם יישובו מחדש במולדתו.

סימן ההיכר ללאומיותו של היהודי החי מחוץ לארצו - איננו בשפתו הלאומית ואף לא בערכים לאומיים או סוציאליים. אין ספק שהלשון העברית וספרותה יהיו סימני היכר לחלקים האידיאליסטיים המכוונים עצמם לקראת עליית ארצה. פעם בתפוצות חי העם ברובו את חיי הגלותיים ללא סימני היכר אלה. אבל אנחנו במדינתנו העצמאית - מחויבים להיות כעין מרכז רוחני והאידיאל לתפוצות.

מהו אם כן הקשר הרוחני בין הישראלים והעם בתפוצות. מהם הערכים הניתנים להקנות לפזורה היהודית, למען ישראל ההדשה תהיה עבורה כעין מרכז רוחני? וביחוד נשאלת השאלה - אם אנחנו רוצים לראות את היהודים בתפוצות לא בייחודם הדתי גרידא, המבדילים בין הגויים. על כך נוכל להשיב - כי מועדי ישראל, על צביונם הלאומי בישראל והחן העברי הנסוך עליהם, הם ערך יהודי שניתן להקנותו בייחוד לילד ולנער היהודי בגולה. כולנו מכירים בערך הגדול שיש לשיר העברי, לזמר או לריקוד הישראלי, הכהוהו כאילו סימן היכר לאומי עבור היהודי שמחיה בליבו את שייכותו לעם ולמרכז הלאומי. האגד המאגד את נידחי העם אינו יכול להיות בנוי רק על השאלה, על הרחיה והשגאה מצד העולם החיצוני במידה שישנה, ואם לצטוט לרוח התקופה, בעידן האסוס, בה הקומוניקציה בין עמים וארצות - היא עצומה, בה נפרדו גבולות, אין ערך למרחקים; בה אין הבית והמשפחה מהווים יותר תא סגור. בה הרדיו והטלוויזיה, העתונות והספרות הזולה - הינם לחם חוק לבני הנעורים. בו הסיכוי לדבק היהודי, כלומר לדבק הישראלי שילכד את העם?

על רקע זה ראוי לדון ביחסינו למועדי ישראל - כמו ראש השנה ויום הכיפורים, על הקמתם ההיסטורית-דתית ועל

זכמה שירות

האספות השנתיות

* לאחר הפסקה של שנים, חודשו השנה האספות השנתיות כשב- מרכזן דיונים בבעיות חברה.

התקיימו 3 אספות, תחילתן בערב יום כפור, המשכן ביום כפור בשעות אחה"צ (14.00-17.00) ובשבת.

האסיפות החקיימו ברוב עם כשקהל החברים שהשתתף גדול בהרבה מן הרגיל. עד כה דיברו בשיחות כ-20 חברים ועוד ארוכה הרשימה של המבקשים להשתתף בהן.

* קורס חצי שנתי לבישול, לבנות הדור השני בקיבוץ, ייפחה באמצע נובמבר. למותר לציין מה רבה חשיבותו של הקורס, שיאפשר לבנות צעירות לקבל הכשרה יסודית על מנת להשתלב בעבודת המטבח, תוך ידיעת המקצוע. מחס- שים שתי מועמדות. המעוניינות - מוזמנות להרשם.

* קבוצת מדריכים מדרום אמריקה נמצאת כאן. פרטים עליה פורסמו בעלון הבא.

* גורי יבנאלי הוזמן להשתתף במסע של חזמורת הגדנ"ע לארה"ב ולקנדה - למשך חדשיים.

* הננו מודים לכם עבור האירות הנאה לקבוצת הכדורסל מניו ג'רסי.

אנו חושבים, שלמרות הפסד כספי די ניכר של מרכז "הפועל" (המארח הראשי) ורמה מקצועית די בינונית של האורחים - היה כדאי הן מבחינה הספורטיבית והן מבחינה לאומית-ציונית לארח קבוצה גדולה של נוער יהודי מארצות הברית ולהראות לה את הארץ ואת הנער שלנו - על המגרש ומחוץ למגרש.

אנו מודים לכם עוד פעם בעד הטיפול המסור והאירות הנאה לאורחים.

בכרובת חברים
ד. פרוסק.

* ראלה שמוח החברים שהתקבלו לחברות בתאריך 12/9:

בלהה יעקובוביץ
חנה היקל
חנה מגל
לאה ועמנואל בן-עמי.
חבצלה דניאל

כצא' לצאת

על מצג השכון

ה"מוחרם" הגדול אשר התחיל עם כניסת הדיירים הראשונים לשכון הותיקים החדש בפברואר, עדיין בעיצומו. שיבוץ החדרים המתפנים בשכון עולים, ותיקן, שכונת הפרדס (עם שדות) וקוקוריקו - הושלם - ובקרב נסיים את שבוץ החדרים בלי שרותים בשכונת הפרדס. מצב השכון בצריפי הצפון משתפר בהרבה עם גמר ההעברות לשכונת הפרדס. בו בזמן שקודם הצטופפו בצריפי הצפון 2 ואף 3 דיירים בחדר אחד, יגורו אחרי גמר ההעברות בסה"כ 2 דיירים בחדר וב-10 חדרים - דייר אחד בלבד.

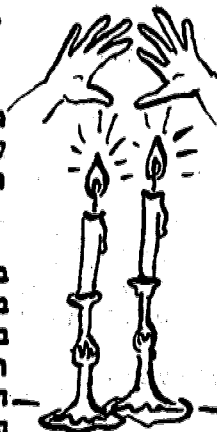
ההעברות משכון לשכון מהנהלות בעצלתיים בגלל המחסור הגדול בסיידים וצבעים. בצדק מעדיפים החברים לחכות עוד זמן מה ולעבור לחדר מסודר. לדעתנו צריכה המזכירות לרון באופן דחוף על השגת צוות סיידים וצבעים - כדי לזרז את קצב ההעברות, שאם לא כן - נכנס לעונת הגשמים בלי לסיים את החיפונים הדרושים. ב-1 בספטמבר ערכנו "מפקד שכון" ובו תאור מצב השכון של אוכלוסית הנוגרים (חברים, מועמדים, הורים) כולל את ההעברות אשר מקיפות כ-120 חברים.

| ה ש כ ו ן | | | |
|-------------|--------------|------------------|-------------------------|
| מספר החדרים | מספר הדיירים | סה"כ בממוצע לחדר | הותק הממוצע (מספר שנים) |
| 47 | 83 | 1,8 | 32 |
| 41 | 71 | 1,7 | 20 |
| 28 | 28 | 1 | 20 |
| 24 | 47 | 2 | 14 |
| 14 | 19 | 1,4 | 10 |
| 42 | 59 | 1;4 | 7 |
| 24 | 39 | 1,6 | 5 |
| 30 | 30 | 1 | 3 |
| 40 | 70 | 1,7 | 2 |
| 290 | 446 | | |

נוסף ל-200 חדרים שבושימת המפקד, משמשים 10 חדרים לצרכים מיוחדים כגון: שכון מורים שכירים, חדרי עבודה, חדרי אירוח וכו'. 9 חדרים שמורים כעתודה לקליטה, מהם כבר שובצו 3 למשפ. וטרמן, לאמו של יצחק גון ולאביה של רינה נהרי. במשך השנתיים הקרובות יגדל מספר חברי המשק ב-53 חברים. יש לקוות כי נוסף לכך יצטרפו אלינו חברים מן הארץ והגולה. כדי לשמור על למת השכון, יש להחיש את קצב הבניה ולטפל בהשגת מימון מתאים למען אפשר המשך רצוף ומ-זורז של עבודות הבנין והשפוצים.

ועדת שכון.

קשרם לחווית דורות של קידוש השם ושל עקשנות יהודית בת אלפי שנים.



כאמור, אני מיחס ערך מיוחד למועדי יש-ראל מבוססים על מסורת הדורות שלובה בחדושים שביצירת חוויה ע"י זמר, דבור, ע"י משחק וטכס צבורי כללי.

אנחנו גרעין מהפכני זעיר בהווי החברתי בישראל. כל מעשה חיובי ביצירת תרבות ישראלית בגבוש טכסי חג עממיים, מלאי חן משולבים בהווי חיינו, בירק השדה ובנוף הארץ, כל חג וחתנו הלאומי הטבעי, הארצי-ישראלי - ערכו הוא עצום. עשינו הרבה בשטח זה ומה שעשינו הולך ונהפך לקניין כלל האומה ובידינו להקנותו לעם כמשהו רענן, תרבותי ומשכנע. ע"י מעשה זה אנחנו לא רק עושים לתרבות ישראל והעם היהודי בכללו, אלא אנחנו מרגישים ביתר חוקף את קשרינו לעם כולו - אנחנו וילדינו. במעשינו אלה כאילו יצרנו כמו ידינו את החוט המקשרנו לעם היהודי ולתפוצותיו. כמו ידינו אנו חייבים לעשות את המלאכה, יען כי אין ביצירות הישראליות אחרים שיעשו עבורנו. ומי כמונו - הדור שעלה מתפוצות העם באירופה וביי-חוד מהמרכזים היהודיים באירופה המזרחית, אשר זכה בילדותו לחוויות החגים והמועדים המסורתיים, מי כמונו יודע שעל ידי אלה היה הקשר לעם בעבר ובהווה ובעתיד הנכסף. כאילו חלק מרוחו - ומי כמונו יודע עד כמה אלה חסרים לו לדור הצעיר המחנך על ברכינו. במקום שנהיה נושאי דברו של העם, צפויה לנו הסכנה שנרגיש את עצמנו כאילו מנותקים ממנו. אין יום הכיפורים בחלל עולמה של היהדות יום שאפשר רק להוציאו מכלל חשבון. מחויבים אנו עוד למצוא ולטפח את הביטוי החברתי בטכס, בשיר ובזמר, לשני ימי ראש-השנה, עד שיהפך לחוויה שתחרת לאורך ימים אצל תינוקות של בית רבן, ועלינו לתת את הדעת לחוכן הלאומי, החברתי, העצור ביום הכיפורים, היום הנאדר שהיווה וקע לקידוש השם משך הרבה דורות מאז חורבן הבית, ואולי תוך חיפושים אחרי הקשר ליום הקדוש הזה, נמצא את אמצעי הביטוי לזכר השואה אשר פקדתנו בדורנו, למען עשות את ימי הזכרון חוויה של ממש לבני הדור בארצנו ולשתף גם בזה את התפוצות, לבל ישקעו חוויות האימים של דור האימים ביוון השכחה מכלי להפרות את הזכרון הלאומי. כי נדמה לי שבאופן בו אנו משתדלים להנציח את ימי העם - בעצרות הגדולות - יש מעין וולגריה חילונית, בהעדר שותפות הציבור והעם.

בחלק מן החגים, הרי הצלחנו למצוא את השביל הנכון, הצלחנו לעצב להם צורה קבועה שרווחה בהרגשת שותפות של כל הנוכחים בטכס, יש ערך להנחלת צורות אלה של חג ומועד ליה-דות הגולה. יהיו אלה לבנס משתף לנו ולתפוצות. אחד החברים.

בועדות

לאחר תקופת פגרת הקיץ - שארכה השנה יותר מהרגיל, כי חלק מהחברים התפזרו - אפילו עד להו"ל - שבה המועצה לעבודתה התקינה.

נוסף על הבעיות אשר המועצה בוחרת לברורה, עליה גם לדון בעניינים אשר האספה מטילה עליה.

אי לכך - קבלנו על עצמנו לדון על דמות החגים במשקנו. ראשון בשורה היה חג המשק - חג המחזור, אשר סוכם לעשותו חג פנימי ללא אורחים, ונדמה שהנסיון הוכיח את עצמו. בינתיים המשכנו לבדוק את התנאים בחגים אחרים, אשר גם בהם הורגשה אי נוחות ולעמים אף העדר הדרגשת בית.

אשר לחג בר-מצות תדאג מועצה החנוך בשמוף עם החטיבה ומועצת החברה - לדיון מקיף שבדאי יתקיים בקרוב: בנוגע לחג הפסח - התקיים דיון ונאמר בו שאין לראות את החג הזה כחג פנימי, הרי לגבי חג הפסח מצמתנו היא "כל דיכפין", יפה הכנסת אורחים בחג זה, אבל רק במידה שלא תפגום באפשרות הישיבה (במינימום של נוחיות) של כל הציבור, והאפשר הקמת במה לבצוע ההגדה כראוי. על כן סכמה המועצה להציע צמצום מספר האורחים וקביעת תוד להזמנתם, כנהוג בהרבה משקים, הפרטים יפורטמו באספה. ועד אשר יהיה לנו - מי יהן ולא בעתיד הרחוק - אולם גדול ומרווח, נפתור באופן זה את הבעיה.

לא אחת נדרשה מועצת החברה לשוב ולדון בבעיות בהן היא דנה בעבר, כגון הנוהג לבבי חתונות: ההחלטות שנתקבלו בזמנו באספה אמרו: חג כלולות כללי פעם או פעמיים בשנה, ולגבי כל זוג נישא - חגיגה אחת בלבד. במשך הזמן נשתכחה ההחלטה, הושמעו פה ושם בקרב הצבור דעות אשר היו מרחיקות לכת באומרו: החתונה - ענינה הפרטי של המשפחה ויצוויין בקרב המשפחה בלבד. אך בדיון המחודש - צידו הכל בחג כלולות כללי מטעם המשק, אשר במשך הזמן יהיה צמוד למסורת קבועה ויבטא את שמחת המשפחה הקבוצית הגדולה. הוצע לקבוע שלושה תאריכים קבועים במשך השנה. החופה יכולה להיות בכל יום שהוא, אך אין צורך דוקא להדגיש את הצד הזה ע"י הזמנת רוב אורחים (איפה המלחמה נבד נשואין דתיים?).

בקשר להקצנה לכיבוד. התקציב שנקבע לפני שנים אחדות, אינו עונה בשום אופן על הצרכים של היום, ואם כי אין להפריז מתוך גישה זעיר בודגנית, היה יפה לנהוג ביד חופשית יותר. הוחלט בעהיד לראות את החג הזה כחג של המשק כולו ולשחרר אנתו מכל חלות בבחינה התקציבית מבעלי השמחה. את גובה

התקציב יש לנצוק מחדש.

גם בעניני החבורה היה לנו דיון חוזר שטרם הסתיים. בעבר נתקבלו החלטות בנדון אשר בחלקן התישנו ואינן הולמות את דרישות ההווה. יש להצטער שגם אלה אשר עונות על הצרכים אינן מתגשמות מתוך העדר אדם שיוציא אותן לפועל. אם לא יימצא אדם זה - לא נוכל גם להבא להענות לצרכי החברים. הסיכומים וההחלטות בנושא הנ"ל, יובאו בפני האספה.

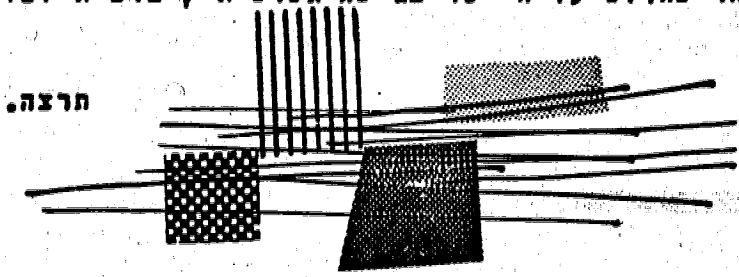
מועצה החברה דנה באופן מקיף בענין הנסייעות לחו"ל ולאחר בדיקת המצב הקיים ואיסוף ידיעות רבות מן הנוהג במשקים אחרים - הגיעה המועצה עוד ב-3 במאי לסיכום. מחוך סיבות שונות, לא תלויות בנו - טרם הגיע סיכום זה לדיון במזכירות, מכיוון שלענין קשר הדוק לתקציב ההוצאות, אין אפשרות להעלותו באספה בלי הסיכום במזכירות.

המועצה דנה גם בענין רכישת מקורים לחברים וסיכמה בחיוב. לאחר שייגמרו הדיונים במזכירות, הנמצאים עדיין בשלב של ברורים, יובאו כל הפרטים לפני האספה. הדיונים נעשים תחת לחץ הזמן, כי התברר לאנשי הכלכלה שמאיימת התיקרות ניכרת במצרך זה.

האספה גם העבירה לידינו את העניינים הקשורים לאורח חיים וקביעת זכויות וחובותיו של שליח - אך בעיה זאת החלטנו להעמיד לדיון בוועדת החברה האזורית לכשחקום, כאשר נושא זה חורג ממסגרת ישוב אחד.

אנו נצטרך לשוב ולהדק את הקשר שהוזנח בתקופת האחרונה בין מועצת החברה לבין הועדות השונות. אנו אמנם מזדמנים כפגישות עם ועדות בעת עיוורם של חברים על החלטת ועדה כל-שהי. נוהג זה אשר קיים אצלנו כבר שנים מספר, הוא עוד רב לחברים אשר במקרה זה או אחר לא מוצאים פתרון לבעיותיהם אצל ועדה מסוימת.

לסיכום, יש לאמר, שמועצת החברה מצווה להיות ערה חדיר, לבל יזנחו עניני החברה ושתופעות שונות כתוכה ימצאו חבובה מחאימה, עליה גם להיות על המשמר לגבי הנחיות החיים ולבדוק אותם לאור המציאות. אך כל זה לא פותר אותה או כל מוסד אחר שחולש על חיינו מגישה אנושית-קיבוצית לכל בעיה ובעיה.



חריצה

החלטות

ועדת אספקה מוסרת:

אחרי דיון משותף עם ועדת החברה, סוכם להפוך את כל תקציב האספקה לתמורה כספית, פרט ל-סיגריאות, גפרורים, וריבה. ע"כ מתווספות לכל חבר 45 אגורות לחודש ויעמדו לרשותו סה"כ 4.55 ל"י.

שעונים: התקציב לקניית שעונים הוקדש השנה ברובו לאספקת שעונים מעוררים, ואפשר לציין בסיפוק שעון כזה נמצא בכל חדר. גם לחברים החוזרים מהצבא אנחנו משתדלים לספק שעון מיד עם שובם הביתה. בנוגע להצעה לספק שעונים מעוררים לגומרי י"ב, אין התקציב מאפשר זאת.

הזמנות מיוחדות: עד להנדעה חדשה, מתבקשים החברים לא להזמין כלים גדולים, המקום צר מהכיל אותם. במיוחד אמור הדבר לגבי תנורים מאוררים. נקווה שתוך חדשים יתאפשר הדבר. בינתיים, אם ישנן בקשות מיוחדות, אפשר לפנות לולטר והוא ידאג למילוי ההזמנה.

הספרות: מפאת חוסר חדר לספרות והערך שאר תנאים מינימליים לעבודה, אין אפשרות לפי שעה להתחיל באופן סדיר את הספרות. ברוב שיוצרו התנאים המתאימים, תפורסם הודעה. עד אז מתבקשות החברות לא לפנות לחוה.

על ה"שי" לחג: לאור שאלות רבות, מדוע לא חולק השי לראש השנה, הננו לחביא את הסיבות:

- א. חאריך ראש השנה קרוב מאד לחג המשק.
- ב. ראש השנה חל בתחילת חודש ספטמבר, שהוא הזמן בו חברים רבים זקוקים לאספקה. היות ולשם חלוקת השי נחוצים כיומיים, היינו צריכים להפסיק את האספקה דוקא בימי הדרישה הגדולה ביותר, לו רצינו להכין את השי באותו המועד.
- ג. בהזדמנות זו אנו פונים לכל החברים שיש להם הצעות לשינויים בחלוקת השי (כולל תוכנו, מועד חלוקתו ועוד, להפנות הצעותיהם אלינו ונהיה תמיד מוכנים לשמוע ולשפר על מנת להשביע את רצון החבר.

פעילים מסורים

אם לציין בקצרה את שנות פעולתי במחסן ובוועדת ההלבשה, יש להדגיש שהיתה פעולה ענפה. משך שנים רבות התנהלו אצלנו המכירה וההדרכה במשולב בין כותלי המחסן. צבור המחסנאיות - בבואן למחסן - הרגישו את עצמן בבית. השתדלנו בכוחות שעמדו לרשותנו - למלא את שני התפקידים גם יחד. עשינו כמיטב יכולתנו בהדרכת המשקים ובהגשת הסחורה ממקורות ראשוניים, כטיב משוכה וזול. אך עם התרחבות הקניה במחסן, כשהחלק של קניית המשקים אשר בוצעו באמצעות המחסן, הגיעו ל-30%, היה צורך להרחיב ולהגדיל את המחסן ולהשיג מבחר רב יותר של בדים ובעיקר של בגדים מוכנים - קונפקציה. המחסור בקונפקציה פגע בעיקר במשקים אשר אינם תופרים בבית. בתנאים של המקום של כח האדם שעמדו לרשותנו - לא יכולנו להתגבר על הבעיות והתגבשה ההכרה אצל חבר העובדים, כי הרחבתו של המחסן ושיפורו - מותנים באיחוד מחסני התנועה הקיבוצית. ידע וגסיון הצטברו בכל ארגון תנועתי וע"י מיזוג האירגונים היה נתן להקים מפעל גדול שישרת את כל התנועה הקיבוצית ביתר יעילות.

כאמור - סבלו פעולות ההדרכה מהעומס במחסן.

ועדת ההלבשה - שטחי פעולה רבים לה. עליה לעסוק בבעיות תקציביות וחברתיות. היא דואגת להכשרה מקצועית, ומארגנת כנסים המוקדשים לבעיות המחסנים והמכבסות וכן מדריכה את המשקים ע"י ביקורים במקום. במשך השנים חלו תמורות רבות בנוהג ההלבשה. מנורמה הגענו לשיטת קבוצות הבגדים; וכאן היה צורך בהסברה ובכנסים איזוריים. השבנו שפתרנו את בעיית הלבוש, אבל בהמשך הזמן הסתכסכו הדברים ורק לפני שנה, אחרי כנס מחסנאיות, חל שינוי רב והוחלט בוועדת החברה יחד עם מזכירות הקיבוץ, לאתר חלק מהתקציב לבגד העליון העומד לרשות החברים, זה מקל על החברים במשא ומתן עם המחסנאיות. כיום מחסני ההלבשה חדלו להיות מוקד לברורים חברתיים. השתדלנו מבחינת התקציב להיות ריאליים. בעיקר סבלו מחסני ילדים בגילים שונים. במשך 3 השנים האחרונות חל שינוי לטובה והצלחנו להעלות את תקציב הלבוש לילדים. יש לציין שלפני שנה הגענו ביחס למחסני החברים והילדים לקביעת תקציב הלבשה אחיד לכל התנועה הקיבוצית. תקציב זה אושר בוועדת המשק והכלכלה של כל הזרמים, הפועלים יחד בשטחים אלו. (אין זה קשור בשיטת הספקת הלבוש בכל זרם וזרם).

בביקורים במשקים - התבלט הדומה בעיקר במצב המחסנים. ברוב המשקים המחסן שוכן בצריף בו שוררים צפיפות ומחנק. יש לציין בסיפוק שבשתיים - שלוש השנים האחרונות, חלה

חזוזה בשטח זה, ויש אפילו שנבנים מחסנים כוללים להלבשת חברים וילדים, עם תחנות עבודה משותפות. המשקים שהגיעו לזה - ת- בוא עליהם הברכה.



במכבסות. הצלחנו בקביעת מדריך ארצי לכל הזרמים בעניני מכבסות. קויימו כנסים ארציים ואזוריים של עובדי המכבסות. גם בשטח המקצועי העבודה מודרכת ע"י ועדת ההלבשה הבין-קיבוצית.



הכשרה בביה"ס אורט המשתף פעולה עם משרד העבודה - אנו מכשירים עשרות חברות בתפירה לכל סוגיה.

מתנהלים קורסים לסריגה, להטלאה וכו' ע"י מועצת הפועלות - במסגרת משתפים את חברות המשקים. יש לעקוב בערנות אחר הקהלים המתקיימים במוסדות שונים, ע"ם להעלות את הרמה המקצועית בענף ההלבשה. כאמור, אם כי השתדלנו להקיף את הכל, לא היה ביכולתנו להשתלט על כל שטחי הפעולה ויחד עם זה לנהל מחסן, לדוגמא, בשנת תשכ"ב ביקרנו ב-14 משקים ובשנת תשכ"ג ב-12 משקים. חייבים היינו לבקר לפחות יום בשבוע.

שנים התלבטנו והנה בא המפנה ב-30/5/63 הוחלט על איחוד מחסני ההלבשה והפרדת ההדרכה מהמחסן. ב-14/7/63 נפלה המהיצה והוקם המחסן המשותף להלבשה של 3 התנועות. נפל הגורל והיה עלי לבצע את המשימה. עברה עלינו תקופה קשה מיום הריסת הקיר שהפריד בין שני המחסנים. בעיות המיזוג וההתארגנות דרשו נוסף לכל, אורך רוח וויתורים אישיים לא מעטים למען המטרות. ההתארגנות גרמה טבל רב למחסנאיות. קשה היה למתמצא בחיקף השונה מזה שלו היו רגילים. עד אז בוצעו במחסנים הנפרדים כשליש מכלל הקניות. כבר בחודשים הראשונים אחרי המיזוג עלו הקניות בהרבה על המצופה. ספקנו סחורה בסך כ-350 אלף ל"י לחודש, ולא היינו מוכנים לכך. צריך היה למלא הזמנות של 220 משקים (כולל הקיבוצים הדתיים). ברור שהיו פיגורים במשלוחים. בהמשך הזמן התגברנו על זה וכיום קיימות 2 מחלקות: מחלקת בדים עם מבחר גדול ומגוון ומחלקת קונפציה שיש בה הרבה מריטים מוכנים והנמצאת בהתפתחות מתמדת.

המטרה - לאפשר למחסנאית לקחת הביתה מקסימום דברים לבהירה, ולמנוע ממנה התרוצצות בעיר.

ישנה גם בעייה החברים הבודדים מהמשקים שמתקשים לבחור בבית. זכותם לבוא למחסן המשותף, למרות שביקורים אלה די מפריעים למהלך העבודה.

אינני מתכוונת לומר שפתרנו את כל בעיות המחסן המשותף, אך השלבים הקשים באיחוד המחסנים הם כיום מאחורינו. יש לציין שהמחסן המשותף מצדיק את קיומו בכך שהפך כלפי חוץ לגורם רציני ביותר ומרחיק, הקובע לא במעט את המחירים בשוק.

במחסן עובדות 3 חברות משלוש התנועות. ניהול המחסן עובר כל שנתיים לנציגת זרם אחר. השנה האחרונה של איחוד המחסנים היתה לי אישית קשה במיוחד, היות ונחוץ היה גם לעסוק בפעולות למיניהן של הועדה הבין-קיבוצית.

שחרורי מן הגיוס היה די מסובך. עד שהצליחו להגיע שתי חברות - עברה שנה. ב-15/2/64 הגיעה חברה אחת למחסן ובהתחלה אפריל חברה שניה. חוץ ארבעת החדשים האחרונים - הצלחנו להקים ועדת הלבשה נפרדת מן המחסן (בשאר הזרמים פעלו ועדות ההלבשה גם קודם בנפרד מן המחסן), הספקנו לבקר בהרבה משקים, לערוך בשותף עם יתרו ועדות ההלבשה - תקציב לשנת תשכ"ה. ערכנו כנס של מחסנאיות ילדים עם מטפלות בגיל הנעורים, בו דובר על בעיות תקציביות וחברתיות בתחום הלבשת הילדים והלבשת חיילים וחיילות. אך בזה ידובר עוד ככנס המחסנאיות שיתקיים בעתיד, אם תנתן לוועדת ההלבשה האפשרות לפעול ולהפעיל.

ולבסוף מן הדין להזכיר שמוסדות גבעת-חיים התחשבו לא מעט בפניות ועדת הגיוס של הקבוץ המאוחד ובכך עזרו גם לי אישית למלא את המשימות שהוטלו עלי.

חנה מצבר.

סיכומי

א בכל יום ה' במשך שעות היום, יקבל ולטר הזמנות ממרכז המשק ומרכזי הענפים הצרכניים. ואילו ההזמנות השוטפות חוגשנה בימים: שבת, שני, רביעי, בשעות: 8.30-9.15 בבית המוסדות חדר מס. 5.

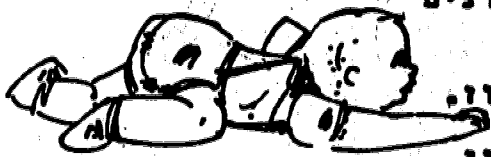
א ברורים על ה"מערך החדש" בתנועת הפועלים יחלו אחרי סוכות בהשתתפותם של זאב צור וי. בר-יהודה.

חינוך

מתיק מרכזת החינוך

א השבוע עברו ילדי כחה ב' לביתם המחודש אחרי הכל האיחור בהתחלת הלימודים אינו רב. אנו מברכים את הילדים בשנת לימודים פוריה.

א השבוע עברה קבוצת חינוקות לבית ג'. המטפלה היא עדי, אשר באופן זמני התפנתה מעבודתה בביח"ר "גח". הכשרת המטפלות לגיל הרך מפגרת אחרי הצורך. השנה נצטרך לשלוח שתי חברות להכשרה. האחת היא ישראלה שתצא אחרי סוכות לאורנים השניה - טרם נקבעה.



א כחה י"ב חזרה מה"עזרה" ביראון.

א שכבת נעורים יצאה למחנה ארגון. שהפעם מורכב ברובו מטיוול בגליל המערבי. יתר הזמן ישאו הבנים באכסניית גשר הזיו.

א כרדי להשלים את הכחות הקטנות בבית ספרנו (בעלות 9-15 ילדים). הכרחי לקלוט ילדי חוץ כדי למלאן. הכרח זה הוא מבחינה חברתית ולימודית גם יחד. מטרותנו - לקלוט משפחות עם ילדים בגיל זה, אך ידוע לכל שזה קשה מאד בימים אלה. קליטת הילדים תלויה בהצטרף למשפחות. לא יתכן שבשעות הפנאי, לא יהיה מקום אליו יוכל הילד לפנות. קלטנו השנה 30 ילדים וכולם מוצמדים למשפחות. כל ילד חוץ עובר בחינות לפני שמתקבל לבית הספר. נמצאות במשקנו כ-100 משפחות המטיגלות לקלוט ילדים. אנו מבקשים מהחברים להתנדב ולהצמיד ליד לחדרם. ישנם משקים רבים בקבוצה אשר ביה ספרם בנוי משני שלישי ילדי חוץ ושליש בני משק. רק בדרך זו נוכל גם אנחנו לפתוח כחה חדשה מדי שנה בשנה.



מכתרים

כפי שאתם יודעים, אני נמצא בבוסטון, עיר המכילה כ- 35 מליון נפש.

העיר עצמה היא עתיקה מאד ונחשבת בעיר בתי-הספר ובתי חולים. יש כאן עשרות אוניברסיטאות ועשרות בתי-חולים מהסובים בעולם.

רוב הבנינים בעיר עשויים מעץ (אל חשבו שזה כמו הצריפים אצלנו במשק, אבל זה עץ) היום כבר עוסקים בבניה חדשה ויש כאן כבר מספר בנינים שמתנשאים לגובה רב ועשויים אבן. עדיין לא הספקתי לראות את כל העיר וכל הסובב אותה. לכם זה קצת קשה יהיה להבין, כי מי שלא ראה את הגודל וה- עוצמה של אמריקה, לא מסוגל להאמין לסיפורים. נסיעה של כ-45 דק' ממקום למקום בעיר נחשבת כאן לקצרה, הכל כל כך גדול, כל כך מהיר, שקשה מאד לתפוש זאת. עד היום אני עדיין מבולבל ממערכת חכבישים והתחבורה, זה ממש לא יאומן, הייתי לפני שבוע בניו-יורק ונסעתי על אחד הגשרים הגדולים בעולם, כ-3 מיל אורך גוסעים ב-8 מסלולים ב-4 קומות וכולו הלוי באויר הגשר על הנהר הגדול ה"אדסון" המפריד בין ניו-יורק וניו-ג'רסי. חשבתי שאני משתגע.

קשה מאד לתאר זאת - אם אתם חושבים שהגשר על הירקון הוא משהו - אז חדעו שבכל עיר קטנה נמצאים כ-6 עד-10 גשרים שהם יותר גדולים. גם 5 כבישים. אני עוד אכתוב לכם פעם מכתב מיוחד שיעסוק בבעיות התחבורה, כי נדמה לי שזו בעיה רצינית באמריקה ותהיה רצינית גם בארץ.

אני אינני עובד, מפני שישנו חוק לגבי כל מי שבא לביקור שאסור לו לעבוד ולכן אני מנסה למצא לי עיסוקים אחרים בין טיוול לטיול ויתכן שאנצל זאת ללימוד אנגלית...

קצת על החיים כאן - בארץ חושבים שבאמריקה הכסף מת-גלגל ברחוב והאנשים כמעט לא עובדים ועושים חיים - ובכן דעו לכם, שהאנשים כאן עובדים יותר קשה מאשר בארץ, גם הן ברים וגם הנשים. אפשר לראות כאן נשים בנות 70 במשרדים ובחנויות וגברים בני 70 במעליות ואוטובוסים, כולם עסוקים רק בדבר איך לעשות יותר כסף בשביל שאפשר יהיה להוציא יותר. מרוצים לא דע, אך החיים יקרים וכל דבר עולה בכסף דב. כל החיים בנויים על גוסחה אחת: תעבוד, תרויח הרבה כסף ותוציא אותו בחזרה. בכל מקום מונחים מכשירים אוטו-מטיים לסיגרויות, לשתייה, לאוכל - והכל מסודר רק שהפיד חרצה עוד ועוד. החיים מאד משעממים וחד-גוניים. רוב האנשים לא מספיקים לקרוא עתון ולא דואים הצנות, אין זמן. באמריקה אין זמן לשום דבר. הייתי אומד בהלצה שבאמריקה אין זמן לחיות. לא מעט אנשים נרצחים כאן יום יום. החיים פה זה מלחמה. מי שיש לו מזל ומצליח לעלות, עולה ומי שלא - נופל והוא אינו מעניין אף אחד. אני על כל פנים עוד חיי. ד"ש לכולם מדוד.